

To C

To Belong - Plek

IK EN JIJ – I AND YOU

Erbij Horen – To Belong – Plek – Place

This issue of the To C Magazine is about feeling we belong to a place, a city, a family, a group or not ... I don't know about you but this longing is still keeping me busy. I do know I belong to Amsterdam, the city where I have been born and where I grew up, worked, learned, loved, had conflicts and where my family lives and has lived since 1600. You can read more about in 'Erbij Horen'. I had to write it in Dutch, I hope you succeed in finding a translation program if you are interested.

Writing can Connect as you can read in 'Belonging to be' _by Julia Roddy and in 'Tuning in to our full potential' by C Writer Joanna Feldman. Julia lives in Northern Ireland, we don't know each other personally but met during a Zoom conference for Gestalt therapists. We clicked because we read each other's books. Joanna and I worked together since the early nineties. Joanna was born in Poland, immigrated with her parents to Israel when she was a teenager and came to live in Amsterdam with her husband. She and I entered a dialogue by writing to each other about a conflict in the group of the C Writers we are part of.

Most of the writing in this issue is from my hand. I feel grateful that by creating this magazine I gave myself a place where I belong. I love to share with you how I feel, what I see, what I believe is of interest. In fact for me it is about the beauty and the magic of the daily things. In the *Russian Soul* I tell how important my contact with Russian colleagues still is. I wrote it after seeing 5 of the 7 Sergey Tarkovsky films in Eye, that made me again aware how connected I feel. Originally I wrote it in Dutch, the translation came later.

In the poem *De Pont* of Ronald M. Offerman you taste his love for this city of Amsterdam where he absolutely belongs.

***The Piano Birthcake* connects us with Gestalt colleague Niela Miller who celebrated becoming 85 years old.**

I introduce *Écriture Féminine*: although French author Hélène Cixous is my age and although she writes about what is most dear to me, I had not heard of her till the lecture of Christa Stevens, organized by the Vrije Gemeente in Splendor on the 2nd of February 2020. Thanks to those two women I know now better why I had to write daily all those years and it is more clear to me that I had to create the To C Magazine to give me and you the chance to let our feminine voices be heard.

***Het Kaakverhaal / The Story of a Jaw* of C Writer Mijke Post reads as the beginning of a thriller. In this issue part 1.**

**In *Forrest* there are no words just pictures of photographer Sebastiaan van Wijk
Pen vol Inspiratie en Schrijven als Middel – To C Writing are about my Deepest Wish to create a C Writing Community or Circle who meets regularly.**

There is a Free introduction in De Witte Kaap in IJburg Saturday 29 February 2020, 2-5 PM.

I would feel honoured if you join!

Next page you find more details about the Content

Tine van Wijk, 11 february 2020

Inhoud - Content

Erbij Horen – Tine van Wijk NL

- 1. To Belong by *Julia Roddy* E**
- 2. Tuning in to our full Potential part 2 – Joanna Feldman E**
- 3. Content = Tevreden – NL**
- 4. De Russische Ziel – Russian Soul NL&E**
- 5. Regen op het Raam - Raindrops on the Window NL&E**
- 6. A Gift of Life – Een Cadeau van het Leven NL&E**
- 7. En Buiten is het Feest – film van Jelle Nesna NL**
- 8. De Pont – Ronald M. Offerman NL**
- 9. The Hottest Day Ever in Amsterdam E**
- 10. High Line in Laren NL/ E**
- 11. Piano Birthday Cake – Niela Miller E**
- 12. Process Writing Group to C = PWIG E**
- 13. Verantwoordelijkheid – Response – ability NL&E**
- 14. Écriture Féminine E**
- 15. Sneeuwwitje en de 7 Dwerfen NL**
- 16. Words & Music Festival NL**
- 17. Toon – Sound NL/E**
- 18. ‘What is the Word’ NL/E**
- 19. Toeval NL**
- 20. Zelf Doen - Do it yourself E**
- 21. Dingen van de Dag NL**
- 22. Blind Spots E**
- 23. Kaakverhaal Mijke Post - aflevering 1 NL**
- 24. Forrest – foto’s van Sebastiaan van Wijk**
- 25. Feeding my Soul E**
- 26. Klaagmuur - NL**
- 27. Santa – Sanat – Satan – *Anachronismes* NL**
- 28. Pen vol Inspiratie NL**
- 29. Kinderspelletjes – Children’s Games NL&E**
- 30. Honeyland**
 - Schrijven als Middel – C Writing – introduction NL&E**
 - De Beleving *Schrijven***

Erbij Horen

Hoor ik erbij?

Ben ik een echte hart-en-nieren Amsterdammer?

**Op deze Cultuurmuur in het Amsterdam Museum
ben ik niet te vinden. Had ik wel gewild?**

Heb ik niet mijn best voor gedaan; eigen schuld dikke bult

Had wel gekund; talent genoeg; is dat zo?

Ik denk het wel. Waarom dan niet? Te verlegen misschien

Had geen zin om me te profileren

Ik werk liever achter de schermen

In de Onderstroom waar het over gevoel gaat

En gevoel is niet echt een 'bestseller'

Gevoel is meer een Hete Aardappel

Die je liever niet aanraakt

En ook niet op je bord wil hebben.

Tja, maar waar zouden we

als mens zonder gevoel zijn?

Waren we dan gelukkiger, liever voor elkaar?

In Amsterdam gaat mijn hart sneller kloppen

Als ik denk aan mijn opa's

die de stad mee gebouwd hebben.

De een zorgde als grofsmid dat de bruggen

Het ijzerwerk kregen dat ze nodig hadden

En dat de lantaarnpalen gegoten werden.

De andere opa sloeg heipalen in de drassige grond,
Dempte of groef grachten en legde rioleringen aan.
Zouden zij daarom op deze Cultuurmuur passen?
Nou nee, de Amsterdammers op de muur hebben andere functies
Zij zijn niet van de bouw maar van de cultuur
Toch heeft mijn opa Nelis Meijer hier in dit museum
Meer dan levensgroot aan de muur geprikt
Op een expositie over 'klein bedrijven' of zo.
Omdat Jacob Oly in 1897 een foto van hem
en zijn smeden heeft gemaakt. Mijn moeder en mijn tante leefden nog
Ik heb ze meegenomen en met trots en tranen in hun ogen
Keken ze naar hun geliefde vader die ze te vroeg moesten missen.
Zo zijn er nog heel wat geschiedenissen in de onderstroom
die mij aan deze stad binden. Ik weet dat ik hier hoor, hier ben ik gegroeid
En het maakt geen bal uit of mijn foto aan een muur hangt
Omdat het gaat om mijn gevoel, mijn ervaringen, mijn familie,
mijn plekken waar ik heb gewoond, gewerkt en
waar ik al of niet lief had en werd lief gehad...
Hier in Amsterdam voel ik grond onder mijn voeten
Het schilderij dat Marie Henri Mackenzie in 1924 maakte
Laat een studie van een heistelling zien langs het Slatuinenpad
Dat bezig was de Willem de Zwijgerlaan te worden
Waar ik 36 jaar met plezier heb gewoond.
Het idee dat het mogelijk een van de heistellingen van mijn
opa Bas van Wijk is geweest, maakt me stil en dankbaar!
8 februari 2020 in het Amsterdam Museum

1. BELONGING TO BE by *Julia Roddy*

Dear Tine

I read your book Gestalt Process Writing to C. I will be honest;
it required time and sometimes patience.

It triggered impatience in me and yet a longing where I was drawn to return
and reflect on pages I wanted more of. There is a freedom and a truth in your words.

You offer the reader courage to really examine what it means to be human.

You stay with the here and now almost to a point that it forces the reader to stay
on the edge of the discomfort of the mundane and then towards enlightenment.

Your passion for life is contagious. I feel inspired by your passion.

I feel alive in your sense of humour. Your words remind me what it is
to really be true in my role as a Gestaltist. You require the reader to slow down
and pay attention to the detail, the routine, the complexities of the heart.

You unfold a continuing growth as you write, your words speak honestly and curiously.

They examine what lies underneath the logic we convince ourselves
with in trying to make sense of our world. Instead you speak the language of the heart,
a language which I fear is lessening as we bombard ourselves with pain on screens
that teach us to desensitise. I laughed when I read

“Im afraid I will end up as an elephant in a porcelain cabinet”

how wonderful to fear such a magic thought.

Tine I too have witnessed my country go from “grey cold to misery to bright yellow”.

Thank you for the gift that is your book. *We the survivors have to live with frozen
Laughs, frozen souls, frozen loving kindness, instead of that sensitive Jewish energy”*

*(Julia Roddy wrote Orange Boy Blue about the Troubles in Northern Ireland;
More in To C Magazine 2 – Feminine Voice)*

BELONGING - by Julia Roddy

Longing to Belong

In our land

With the other

In the moment

Connected in heart.

Longing to belong

To the spaces in-between of

Our differences.

Exile leaves room for

A new dawn

Battering the edges as

Waves crash

Discarding what no-longer belongs

Spitting, cleansing, deepening, sweet healing in

Belonging to the sea that belongs to me

Hearing our ancestors in the caverns

Seeing their light in the stars

Reminding us of an ancient truth.

I belong to you and you to me

**Now
Not forever
In a world where I can be
Misunderstood
Exclusion sharpens the pitch of the
Scream that exiles with fear
Of misunderstanding. Throwing conflict.
Understanding is love
Our children are born
Blind of race and gender
With one
Energy
Connected in love
Hearts beating as one
Their eyes see beyond the
Fear, and greed, No need to
Divide and conquer .
Red skies burn
Our animal kingdom
Greed excludes us
United we stand tall in solidarity
In knowing our truth
In freedom of belonging**

**Belonging
In the ocean swimming with my boys
In their sea energy
I feel whole
With my people
In the moment
Connected in heart
Nothing is forever
Exile leaves space for
After the edges of insight.**

2. Tuning in to our full Potential part 2 – Joanna Feldman

Let's stop Blaming and Shaming ourselves and others

Why should we stay in the victim role?

How are we? Do we still feel like C Writers?

Or do we think being a C Writer is not worthy of us?

Are we proud for getting out or staying in?

Or are we blaming ourselves or our colleagues?

From my Letter to the C Writers (in To C Magazine 2 Feminine Voice)

Dear Tine,

I don't know what to answer on your writing,

I must say that I find hurtful the way

I react on your action.

I get scared, and freeze in myself, than I think,

is Tine not aloud to express her feelings,

even the feelings that are scary, like frustration, anger
and more frustration, yes, you are.

The other side is, that is never good time,

or always good time.

I'm not for suffocating the feeling inside,

then they destroy the inside.

But I'm still doing it.

Because it is not socially acceptable, I scare people to,

I send them away, and I don't have the will

and energy to run and explain,

and I do not intend to explain myself always.

I'm also very good at the silent treatment,

I give, when I'm hurt, or scared.

Most of my friends and family do it as well,

and I am very tired to try to reach them,

I gave up, it cost me to much energy.

My two closest friends passed away recently,

within ten weeks from each other.
It was not really expected, but not surprising.
One of them I had a mother's daughter relation with.
We constantly switch our roles,
and also constantly had arguments, which we try to clear up.
Few times in the last more than 30 years,
I told her that I need time out,
and don't want to see her for a while.
A clear love hate wonderful friendship.
Nothing is perfect, and it will never be.
She did not want a funeral, with all the people
who did not visit her when she was still alive, she said.
She did not want a grave.
On her cremation were only her husband,
children and two grand children.
The seven days following the cremation
300 people came on the shiva (Jewish seven days after the death),
I was there every day with home made dishes,
as all the others and many who came every day.
I could not believe she is gone, her home was so full of her,
her story's, her beautiful art pieces.
I met friends who came over, girlfriends,
that she did not speak to her last years,
because she cleared out was she was thinking.
I think this is our feminine power,
and we use it to destroy friendship? Or is it boundaries setting.
Power used as we were tough,
and saw our mothers, aunts, friends use it.....
I'm so happy that I can write it, put it on paper, now to send it to you.
The most satisfactory for me is just write it in my agenda,
process it from my head and body, to put it into words.
Big hug to you all,
Joanna

Dear Joanna,
Thank you. You bring tears to my eyes!
Those processes are very painful.
Also for me! What you write is exactly to the POINT.
It is how we do it, how we hurt the other and ourselves!
Confronting of course. And...my message is if we keep writing
We will be able to connect with ourselves and each other!
It is what I did and what I wanted to share with you.
I am so happy that you answered!!!
The silence, the being ignored was the most painful!
That's where the magic of writing comes in.
Our inner wisdom never sleeps!
Big Hug from Tine

3.Content = Tevreden

Ik heb een onbestemd gevoel vandaag
C woord is Content = tevreden maar dat is niet hoe ik me voel
Er moet weer 'iets' - iets wat ik moet doen
Of wat ik juist niet moet doen = Laten dus
Eén ding wat ik niet moet is denken dat ik nog een keer
een C Groep moet opzetten - Het is niet mijn diepste wens
Zeker niet als ik beseft wat het betekent
Het idee dient zich steeds weer aan - En dan?
Een boel gedoe waar ik niet op zit te wachten
Wat ik wel wil is mijn Zelf coachen
door mijn wijsheid en passie door te geven
Het betekent luisteren naar mijn ziel
Zonder me af te laten leiden - Het betekent ook de tempels vinden
Waar mijn ziel gehoord kan worden of liever waar de ziel regeert
Ik voel mijn hart reageren - Mijn bloed stroomt - Zo simpel is het
Iedere dag is ongewis - Iedere dag begint leeg
Iedere dag wacht op mijn invulling - Als het om mij gaat tenminste
Ga ik vandaag nog een film zien? - Het antwoord is Ja
Ga maar, ontdek, gun het je Zelf!

Geschreven in de OBA op 12 juli 2019
tussen het zien van twee films in de Filmhallen

3.De Russische Ziel – The Russian Soul

Drie uur Russische ziel in de film Stalker – Three hours Russian Soul in the film Stalker

Ik was in een andere wereld – I was in a different world

Besef ik nu ik hier in Eye - I realize now I am here in Eye

Op een bankje zit te schrijven – writing on a bench

De Russische ziel is niet iets abstracts – The Russian soul is not abstract

Je kunt hem of haar tegenkomen – You can meet it

In de Russen zelf – in the Russians themselves

In de bossen, in de bergen - in the woods, in the mountains

In het water als regen, als sneeuw – in the water as rain or snow

In het water van de modder – in the mud water

Dat de voeten naar beneden zuigt - that sucks the feet down

Het water dat weerspiegelt – the water that mirrors

Drie uur waarin zogenaamd niks gebeurt

Nothing seems to be happening during those three hours

Drie uur waarin ik me roerloos overgeef – Three hours in which I surrender

En me deel van het Russische geheel voel – and feel part of the Russian reality

Deel van de zaal waarin je een speld kunt horen vallen

Part of the complete silence in the audience

Als het eind daar is - When the End is there

Klinkt een verlegen applaus – there is the sound of a shy applaus

Ik klap mee – I applaud too

5 november in Eye after seeing Stalker of Sergey Tarkovsky

4. Regen op het Raam - Raindrops on the Window

Nat – Wet - Natte dag – A wet day

Ik blijf binnen – I stay inside

Don't want to be wet

Wil niet nat worden

Niet koud – Not cold

Ik kijk naar de druppels

Look at the drops

Door de lens van mijn camera

Zie donker – See darkness

Zie dreiging – See the threat

Zie een straaltje Licht in die ene druppel

See a spark of Light in that one drop

Of zijn het er twee – Or are there two

Ik zoom in en zie de overkant in een andere druppel

I zoom in and see the over side in a different drop

In meer druppels – In more drops

Boeiend - Interesting

Toch een minder saaie dag dan ik vreesde

This day is less boring than I expected

28 januari 2020

5.A Gift of Life – Cadeau van het Leven

Lieve Man- Dear Man,

Een kaartje van mij – I send you a card
Omdat ik niet weet – for I don't know
Hoe ik je anders kan zeggen – How else I can tell you
Hoe blij ik ben – How happy I am
Dat je bestaat! – That you exist!
Via jou ben ik een compleet mens geworden.
I needed you to become a complete human being
Ik beschouw dat als – I consider this as
'A Gift of Life' – Een cadeau van het Leven

Love/Liefs van/from Tine

6.EN BUITEN IS HET FEEST

Binnen is het gedoe - Binnen is de strijd
Binnen is de dreiging, de onveiligheid
Buiten wordt er gezongen, gedanst, vieren we feest
Nemen we een drankje of een pil
Om de binnen ellende te ontvluchten
In wezen is het binnengebeuren
De onderstroom waar de buitenonlusten uit voort komen
Teksten maken, zingen, op het podium gaan staan helpt
Helpt! Want wat blijkt is dat wat je zegt geen onzin is
Maar de ruwe werkelijkheid die je niet alleen beleeft.
Toch hou je je mond in de gesprekken
Omdat je je schaamt en denkt: mijn schuld
Niemand snapt me, niemand gelooft MIJ
Ik was bij de voorvertoning van 'En Buiten is het Feest'
Een film van Jelle Nesna die in het najaar uitkomt.
Het verhaal: gescheiden moeder, drie opgroeiende dochters
plus een seks verslaafde stiefvader...
Alleen het jongste zusje gaat niet voor de bijl
Omdat haar grote zussen haar beschermen
En dan moet je de feestende buitenwereld in...
En houd je je mond over je gewonde binnenwereld
Waardoor je hard overkomt en 'men' zich van je dreigt af te keren
God zij dank zijn we bezig 'de mond dicht cultuur'
De rug toe te keren, maar dat gaat niet vanzelf.
Het is ook gevaarlijk je kunt er op afgerekend worden.
Geweldige film met een hartveroverende Georgina Verbaan
Tine van Wijk, 23 januari 2020
Op de foto Jelle Nesna na de vertoning in gesprek in het Ketelhuis

7.De Pont

**De pont van Vennesund naar Holm
Ver weg in Noorwegen
Of de pont over de Bosporus
Van Kabatas naar Kadikoy
The Ferry cross the Mercy of
Onderweg van Manhattan naar Staten Island**

**De pont van Dieren naar Oldenburg
Over de prachtige IJssel
Of de Sint Anna overzet
Over de Schelde
Ze zijn allemaal prachtig
Ze zijn allemaal mooi**

**Maar niets is zo prachtig
Niets is zo mooi
Als vanaf de pont
Het IJ in de ochtend te zien
Of de zon in de middag
Die glinstert op golven
Onder Hollandse luchten
En in de avond als
Amsterdam verlicht is
Dan heb ik niets anders meer nodig
Dan de stad waar ik leef**

Ronald M.Offerman, Amsterdam 23-11-2019

8.The hottest day ever in Amsterdam

At least that is how I experience it
I decided to withstand the heat by walking to the tram
Sit in the heat of the tram; take the ferry to Filmmuseum Eye
Walk along the river in as much shade as possible; climb the hot stairs
To arrive in the coolness of the air-conditioning that I experienced
for the first time in my life as a blessing
When the weather is hot like this I think of the summers
I was living in the South of France with a French painter
No air-conditioning; a lot of wine; plenty of time to make love
Money worries - Can we feed the cats? - Are we invited for dinner?
Can we invite anyone who is hungry
As we lived in St. Tropez it felt like being constantly on holiday
But in the back of my mind there was always the money matter
First I was translating novels but apparently the heat and the wine
Made my head too hazy to be perfect - No more translations came my way
Finding work was hard as a stranger - Until I could wash the sheets
Of an Italian who had rented a big house on the beach
While I washed his sheets in the bathtub
He learned English listening to a tape while sitting on a home trainer
I wanted to offer him to teach instead of doing the laundry
but then my back protested and I could not do anything
until I found André who owned a café on the port
and was known to be a true healer.
He needed just one treatment to get me back on my feet.

**After it he was completely exhausted but I felt immensely grateful.
Also because I felt I was part of a community
The most of us were artist; we had money in turns
Had dinner where the money was; somehow we cared for each other
What I missed most when I was back in Amsterdam
was sitting together at the table to eat, drink and talk.
In France having lunch and dinner together is sacred if you are part of a community
I am still longing to be part of a community like that but did not succeed.
I live in a different country with a different culture
On this hot day I wonder if it also had to do with
The hot climate and the fact that we lived outside?
Who knows if the change of the climat will also bring change of habits?**

26 July 2019 in Eye

9.High Line in Laren

**In 2010 was ik in New York - In 2010 I was in New York
Een week zomaar omdat ik geboekt had – It was an empty week
Een workshop niet doorging – No obligations because
Ik niet om kon boeken of uitstellen – a workshop was cancelled
Een uitdaging want ik ga zelden – A challenge for usually I have a goal
In mijn eentje zomaar ergens heen – when I go somewhere
Het werd een rijke week – It turned out to be a rich week
Waarover ik uitgebreid heb bericht – I wrote about in my book
in mijn boek De Beleving Schrijven – De Beleving Schrijven
Maar nu ben ik in het Singer Museum – But now I am in the Singer Museum
En denk aan deze week omdat ik toen - in Laren and think of this week
Kennismaakte met de High Line en - because it was the first time
Verliefd werd op dit soort tuin/parken. - I saw the High Line and fell in love
Een paar maanden later hoorde ik in een interview - with this kind of park/gardens
Dat ‘onze’ Piet Oudolf de ontwerper was. - Later I heard that the Dutch
Het maakte de High Line nog kostbaarder. – Piet Oudolf designed it
En nu sta ik hier in de beeldentuin – And today I stand in the sculpture garden
En vindt Piet Oudolf terug - of the museum and refind Piet Oudolf.
Ook al is het winter de schoonheid is er - Even though it is winter
In het voorjaar en in de zomer - the beauty is there.What a luxury I can go back
en in de herfst ga ik terug om de nuances - in spring, in summer and autumn
te zien die gepaard gaan met de seizoenen. – to see the changing of the seasons
Nu schiet ik huppelend mijn beelden... - Now I shoot my images while hopping**

9 januari 2020

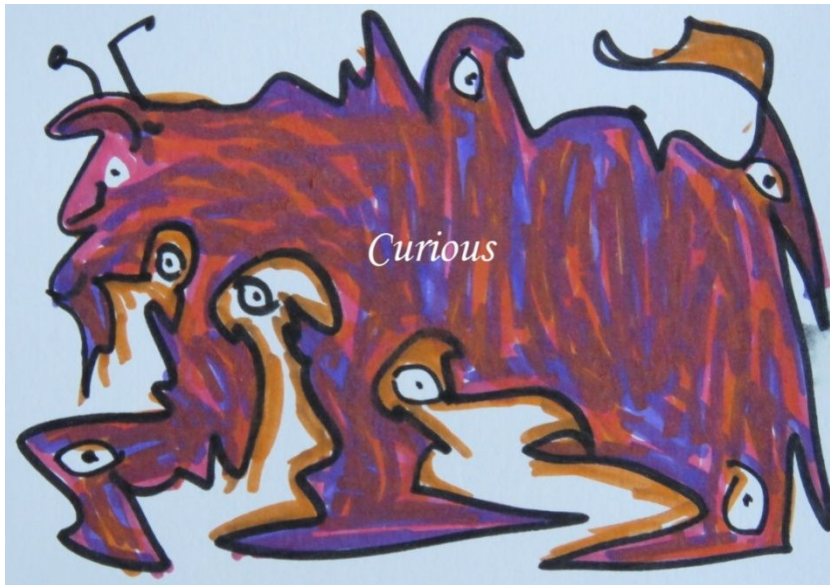

10. Piano Birthday Cake – *Niela Miller*

“This piano cake was created by a fellow church-goer on the occasion of my 85th birthday - along with a dozen other amazing sweets created by various baking enthusiasts - after a concert featuring all my piano music and performed for me by two gifted pianists in a packed sanctuary of friends and family. The cake tasted as good as it looked! I still have a bit of it squirreled away in my freezer for some unpredictable time when I will need it!”

**Niela Miller
Acton, Massachusetts, USA**

11.PWIG: Process Writing Interest Group

Dear Gestalt colleagues,

There is a longing in me to (re)connect with you.

Of course I realize it is impossible to connect with everyone of you,
but I would already be happy if I could communicate,
make contact and connect with one or two or three of you.

Only way to do this as far as I know, is by writing.

That's why I propose to start a PWIG

= Process Writing Interest Group, meeting by ZOOM.

As I participate in the Identified as White Interest Group

I know it Works. If you are curious who I am as a writer

Please have a look at my website where you find

PDF's focusing on the Feminine Voice by using our Creativity.

The C in To C stands for Contact, Compassion,

Comfort, Confront, Communicate and so on.

To C sounds also as To See...

The main goal of the PWIG is to give space to our original voices

No matter what our head is telling us.

You do not need writing experience to join.

Your curiosity to know better who you really are

Is enough to participate.

Let's do IT, we have nothing to lose, only to gain!

Tine van Wijk www.tinevanwijk.nl

12.Verantwoordelijkheid – Response Ability

Wanneer wel, wanneer niet?

Ik ben verantwoordelijk voor mijn stemmingen

When Yes, when No

I am responsible for my moods

Ik bepaal of ik mij goed voel of niet

Ik ben verantwoordelijk voor de sfeer in mijn huis

I am responsible for how my home feels

Als het niet goed voelt, ligt dat aan mij

If it does not feel right, it is about me

Ik ben niet verantwoordelijk voor het weer

Wel voor wat ik er mee doe

I am not responsible for the weather

But I am responsible for how I react

Kleed ik mij juist?

Do I dress myself the right way?

Just right or not right?

Te warm, te koud?

Too warm, too cold?

Ik worstel hier dagelijks mee

I struggle daily with this

Vooral als blijkt dat ik het te koud of te warm heb

Specially when I feel too cold or too warm

Ik weet dat ik alle mogelijkheden in huis heb

*I know I have all possibilities in my wardrobe
Maar benut ze niet altijd optimaal
But don't always use them
Ideeën weerhouden mij
Ideas keep me from it
Hoe wordt er naar mij gekeken?
How am I looked at?
Loop ik niet voor gek?
Won't people think I am crazy?
Zo gaat het ook in het groot nog altijd
That's how it also goes in the rest of my life
Maak ik een geslaagde indruk
Do I give the impression, I succeeded in life
Een gelukkige indruk?
A happy impression?
Mag ik ziek worden?
Am I allowed to feel ill?
Mag ik last van mijn voet en enkel hebben?
Can my ankle and right foot bother me?
Of moet ik daarvoor
verantwoordelijkheid nemen en het oplossen?
Or should I take responsibility and solve the problem?
Verantwoordelijkheid nemen betekent
Taking responsibility means
Rekening houden met in plaats van ontkennen
Giving attention instead of denying!*

July 2019

**Foto was made in the Muziekgebouw aan het IJ
During the Words&Music Festival honoring Samuel Beckett and Morton Feldman
Quote: 'to be is to be perceived'.**

13.Zondagmiddag in IJburg

Musette klanken in ex-Blijburg met recht ex
De sfeer is totaal anders als toen - Niet beter of slechter maar anders
De gezinnen, de kinderen, de honden zijn gebleven;
toch is het niet hetzelfde; het lijkt nu meer op anti-kraak
Terwijl het vroeger iets anarchistisch sjiek had
Nu is er ook muziek: accordeon met gitaar; ik word er blij van
Melancholieke klanken - Ik heb buurhondje Luukie bij me
Die voor het eerst van z'n leven het water is ingegaan
Een vrouwtjeshond achterna waar hij mee speelde
en die kennelijk aantrekkelijk geurt hoewel ze geholpen is.
Nu op het terras komen ze elkaar weer tegen
Maar haar homo bazen houden haar kort
Zij wil wel contact maar ja... Luukie huilt zachtjes
en trekt de aandacht van de andere gasten op het terras
Als ik uitleg wat er aan de hand is knikken ze begrijpend
Gelukkig leidt de muziek hem nu af en zijn liefde is inmiddels weg
Er is wel een grote hond in zicht gekomen die hij moet toeblaffen
Het begint te waaien; jammer ik zit hier goed met de muziek
Wil graag blijven en nadenken over het idee waar ik mee wakker werd
intermezzo: oma's en opa's wiegen baby's op de muziek
heeft iets gezellig Frans; komt ook door de musette klanken
Terug naar mijn idee dat meer een stap op weg naar het 'Ik en Jij' project is
Dat gaat over 'Tuning in to your full potential' door te mediteren, te
visualiseren en te schrijven; maar de C Writers als collectief spreekt niet met mij.
Wie weet lukt het me om ze individueel te bereiken.
Het beste is niet op te geven. Heb ik al vaak genoeg gedaan.
O, doe jij de deur dicht? Oké, dat kan ik ook. Boem!
Terwijl ik in wezen geloof dat het juist spannend en boeiend wordt
Als we af willen haken. Niet per se leuk of aangenaam dus, maar wel goed!

Zondag 28 juli op het terras van Haas & Popi

14.Écriture Féminine

Although French author Hélène Cixous is my age and although she writes about what is most dear to me, I had not heard of her till the lecture of Christa Stevens, organized by the Vrije Gemeente in Splendor on the 2nd of February 2020. Thanks to those two women I know now better why I had to write daily all those years and it is more clear to me that I had to create the To C Magazine to give me and you the chance to let our feminine voices be heard.

*“Cixous issues an ultimatum: that women can either read and choose to stay trapped in their own bodies by a language that does not allow them to express themselves, or they can use the body as a way to communicate. She describes a writing style, *Écriture féminine*, that she says attempts to move outside of the conversational rules found in patriarchal systems. She argues that *Écriture féminine* allows women to address their needs by building strong self-narratives and identity. She argues that *Écriture féminine* allows women to address their needs by building strong self-narratives and identity. This text is situated in a history of feminist conversations that separated women in terms of their gender and women in terms of authorship. The "Laugh of the Medusa" addresses this rhetoric, writing on individuality and commanding women to use writing and the body as sources of power and inspiration. Cixous uses the term the "Logic of Antilove" to describe her understanding of the systematic oppression of women by patriarchal figures. She defines the Logic of Antilove as the self-hatred women have, "they have made for women an antinarcissism! A narcissism which loves itself only to be loved by what women haven't got," this idea persecutes women by defining them by what misogynistic tradition believes makes the female sex inferior. Cixous commands women to focus on individuality, particularly the individuality of the body and to write to redefine self-identity in the context of her history and narrative. The essay includes the argument that writing is a tool women must use to advocate for themselves in order to acquire the freedom women have historically been denied.*

‘The Laugh of the Medusa’, published in 1975, is an exhortation and call for a "feminine mode" of writing which Cixous calls "white ink" and "écriture féminine". Cixous builds the text using the elements of this mode and fills it with literary allusions. She instructs women to use writing as a means of authority.” In homage to French theorists of the feminine, *Laughing with Medusa* was published by Oxford University Press in 2006.

15.Sneeuwitje en de 7 Dwergen

Het gaat om de 7 volgens de Inner Child kaarten

De woorden staan op pagina 77

Sneeuwitje is 7 jaar

Haar pelgrimstocht gaat via dienstbaarheid aan de 7 dwergen

Pas als haar innerlijke dienstbaarheid is vervuld komt zij in het licht...

Dan komt de prins en het giftige stukje appel schiet uit haar keel, waardoor haar keelchakra wordt geopend.

In eenheid met haar animus (de prins) wordt ze

In heelheid en licht gekroond (7^e chakra).

Les: we worden heel wanneer alle aspecten van het leven, van de ziel en van de persoonlijkheid worden samengebracht en geïntegreerd.

Het gaat om onze dienstbaarheid aan de mensheid, de gelegenheid en de uitdaging 'een licht voor de wereld' te zijn: *'Ban alle aspecten van uzelf uit, die kleingeestig zijn of rancuneus of die anderen schaden. Laat uw woorden de liefde van uw hart en uw begrip een van binnenuit stralend licht vormen dat genezing kan brengen voor vrienden, relaties, enzovoort.'*

Het getal 7 inspireert me al jaren.

Ik heb het gevoel in dit getal een soort bondgenoot te hebben gevonden, net als veel mensen met mij...

11 januari 2020

16. Words & Music

Samuel Beckett & Morton Feldman

Words & Music is een dialoog tussen het Woord en de Muziek

Zo indringend in de stilte van het donker en van de muziek

dat er even helemaal niets anders is wat er toe doet

Er is het Woord en er is de Muziek - Er wordt iets wakker in mij

‘Words are the clothes thoughts wear’ volgens Samuel Beckett.

Ik begin nerveus te worden, Te trillen van binnen,

Ik moet iets, wil iets, doe iets door hier te zijn en op de 1^e rij zitten

bij wat zich ontvouwt. Het gaat over de ziel, uitsluitend,

niet te volgen in logische zin. Komt alleen binnen als de censuur

Wordt uitgeschakeld zodat geluisterd kan worden

Naar de klanken die opstijgen van het podium.

Ik zit daar en luister en word deel van de voorstelling

De muziek, de stemmen, de woorden. - Het gevoel dat ik niet de enige ben

die voelt wat hier gebeurt, geeft me rust: een gevoel van vrede daalt in mij neer

Ik zit hier alleen met een paar honderd anderen

Die ook zijn gekomen om uit deze bron te drinken.

Als ik lees hoe Beckett en Feldman elkaar voorzichtig aftastten en aarzelend

aan hun CoCreatie begonnen, word ik jaloers in de zin van

dat ik ook verlang naar zo’n samenwerking

Twee individuën die elkaar inspireren vanuit hun eigen disciplines

Slechts eenmaal heb ik het genoeg gesmaakt samen iets neer te zetten

wat grootser is dan wat ik of dan wat hij alleen had kunnen doen.

**Ik zit hier te schrijven met uitzicht op de verlichte Amsterdam Toren
en alle andere lichten van de stad die zich over het water aandienen.
Volgens mij mag ik hier zitten zonder dat ik eet.
Heb ik thuis al gedaan om te voorkomen dat ik in de rij moest gaan staan
Om iets te eten waar ik geen zin in heb. Het maakt me onafhankelijk.
Ik ben al gevoed en ik schrijf. Even heb ik niemand anders nodig
Ik heb mezelf en word op zielsniveau door Beckett en Feldman gevoed.
Het minste wat ik kan doen is ontvangen wat ik krijg.
Het is te bijzonder, te ongekend om niet de tijd te nemen om na te genieten.**

**11 januari in het Muziekgebouw aan 't IJ
Words & Music Festival**

17.Toon - Sound

G. is vandaag jarig – It's G.'s birthday today
Zou ik daar iets mee willen?- Do I want to congratulate him?
Ja, dat zou ik wel – Yes, I would
Doe ik dat ook? – Am I going to?
Nee, dat doe ik niet – No, I won't
Waarom niet? – Why not?
Ik verwacht niet dat hij - I do not expect
Daar blij mee is - it will make him happy
Misschien als ik het lef had – Maybe if I had the courage
Om hem te bellen – To call him
Maar dat heb ik niet – but I don't have that
Het idee dat ik bel – The mere idea that when I call
En dan die afwerende toon zou horen- I will hear the resistance in his voice
Maakt me kopschuw – Makes me resist
Punt – End of discussion
Meer is er niet over te zeggen – No more to say
Of toch wel? – Or do I?
Niet nu dus... - Not now
Nu ga ik naar de Muziek – Now I am going to the Music
Naar de Woorden – To the Words
Naar de tonen, de klanken – to the sounds
Waar ik wel blij van word – that will make me happy

12 januari 2020

18. What is the Word

Het woord is meer - The word is more
dan wat ik hier kan uitdrukken - than I can express here
Ik wist dat het bestond - I knew it existed
Had het nog nooit meegemaakt – Had never experienced it
Tranen kwamen ook bij mijn buurman - Tears came also with my neighbour
Ik was bang dat ik teveel had gezegd – I was afraid I had said too much
Verwachtingen had gewekt - I had woken expectations
die niet waar zouden worden – that would not come true
Misschien was ik gisteren wel begoocheld? – Maybe I was in a spell
Gisteren toen ik voor het eerst - yesterday when I saw the vulnerability
De kwetsbaarheid in het spel – in the piano playing
Van Reinbert de Leeuw zag – of Reinbert de Leeuw
En de parel in de stem - and heard the pearl in the voice
van Gerrie de Vries hoorde. – of Gerrie de Vries
Het is niet zo – It is not like that
Het is waar - It is true

Waar ben ik? - Where am I?
Het is waar en waar ben ik? – It is true and where am I?
Zegt de stem van een/says the voice of a Spoken Word dichter

Geschreven tijdens ‘Words & Music’ Festival
In het Muziekgebouw aan ’t IJ 11/12 januari 2020

19.Toeval...

Alleen naar het Words & Music Festival

Binnen ben ik niet alleen

Er zijn nog een paar honderd liefhebbers

Die met mij luisteren, met mij kijken, met mij ervaren

Ik zit op de eerste rij; blijk steeds dezelfde buurman te hebben

Die ook per se op de eerste rij wil zitten; het scheidt een band

Onze zielen verstaan elkaar; onze zielen spreken via onze ogen

Die soms betrand uit de voorstelling komen; zo diep geraakt

Ja, jij dus ook - Hoorde je dat Amsterdamse Spoken Word gedicht?

Chauvinistischer moet het niet worden

Ach ja, zeg ik, we zitten in Amsterdam, houden van Amsterdam

Waar maken we ons druk om?

Hij: Jij woont toch wel in Amsterdam....

Ja, geboren en getogen

Zo...tja, ik niet, ik woon hier 15 jaar

Waar woon je?

IJburg

O, ik ook. Waar?

Helemaal op het Oostelijke puntje. In de Witte Kaap

O ja? Daar woon ik ook

Hoe kan het dat we elkaar niet kennen?

De Witte Kaap is gesplitst; ik woon op het achterdek

En jij kennelijk op het voordek

Gezellig lopen we later samen

door het donkere IJburg naar huis...

12 januari 2020

20.Zelf Doen - Do It Yourself

**Doing it myself makes me happy and also excited enough
To feel the stress of being able to create so much beauty
So much wisdom - So much colour - So much sound
Now the Red Stray Cat went back to his boss
There is Silence in my house
Not in my head though
I still hear the pain in his meowing
I feel his reproach: you are doing this to me
You keep me here in this luxury prison
Where I am fed, can sleep
Without fear of being attacked
But this is not what I need
For me the outside World is calling
I need the fresh air, I need the rain
The smell of wet roses
You can go out and come back
You are your own boss
That's what I also want
I can take care of myself
Just like you do - If you take care of you
I will take care of me
And then we can all live happily together
January 1, 2020**

21.Dingen van de Dag

**Ik zit hier op een steen aan het water
Hoor de zandzuigers of wat het dan ook mogen zijn
Het hoort bij in IJburg wonen
Er wordt altijd gebouwd
Of ze zijn aan het heien
Of er wordt zand opgespoten
Of of of weet ik wat
Het is dubbel
Ik wil niet dat de schoonheid
waar ik nu van geniet verandert
En ik weet dat er een dag komt
Dat ik Durgerdam en de vuurtoren
En het wijdse water niet meer kan zien hier vandaan
Twee redenen
- het is volgebouwd hoewel de baai blijft
- ik ben er niet meer
Toekomst die er nog niet is
Dus het lijkt me beter in het NU te blijven
En me bezig te houden met de dingen van de dag
Die gaan over leven met een stoornis
Zoals narcisme, borderline, blinde vlekken
Wordt vervolgd op volgende pagina**

22.Narcissism, borderline, blind spots

Is what my work is about:

Make clients aware,

Guide them to opening their consciousness

By communicating and making contact

I hate to label disturbed behaviour

For I want to be open for what there is more

Nevertheless I am confronted by the need

Of some people who want to understand

What the matter is with their partner

Hoping that understanding will make life

More bearable, more easy, more harmonious

What won't help is telling the other

'You are disturbed, it's all your fault...'

Thinking that your life is messed up

Because of the other is quite popular

Thinking that someone must be guilty is still normal

But...healing will come when I and you

Will become aware that life only can get better

For all of us, if we stop judging

If we understand that everyone of us has blind spots

We had to develop to survive

Nothing to do with being guilty

And now we are grown up and have the capacity

To see and feel and understand who we really are

To do this work we need courage

It is why we need therapy

and a therapist who guides us

with love and understanding

30 juli 2019

23.Kaakverhaal van Mijke Post

Verhaal over een kaak in 1994 en een vrouw in 2019

Als ik in het voorjaar van 2018 hoor dat ik de volgende dag al terecht kan bij het OLVG in Oost, lijkt me dat alleen maar prettig; dan heb je het maar gehad. Lichtvochtig treed ik de operatie tegemoet; niet zenuwachtig, we gaan het gewoon even doen. De Wifi in de wachtruimte is prima, dus ik werk door tot ik word opgeroepen. De stoel voor het consult ziet er eenvoudiger uit dan die van de tandarts, wat kan mij gebeuren? Het blijkt echter slechts het voorportaal en als een halffabricaat schuif ik door naar de echte operatiekamer ... Een Indisch ogende lange, lobbige gepensioneerde kaakchirurg blijkt in te vallen en kijkt langs me heen: “Is dit de laatste vandaag?” Als hij de verdoving wil zetten, komt alles terug.

Het is 1995. Ik heb de tijd van mijn leven, dansend op de vulkaan, de catharsis nabij. In 1994 heb ik mijn levenspartner, mijn aanstaande echtgenoot ontmoet, dat weet ik dan ook nog niet. Tot op de dag van vandaag noemen we elkaar liever “verkering” en “vriend” of “vriendin” maar we zijn getrouwd en hebben kinderen. Die langste zomer ooit brachten we bijna geheel door in bed, in het Vondelpark, tegenover Vertigo in het gras aan de vijver. Als we daar niet waren, stonden we te zuipen met vrienden in studentencafé De Kooi, De Gieter, Het Elfde Gebod of de Blaffende Vis.

In eetcafé La Vallade werk ik sinds ik door de selectie ben voor mijn studie Voorlichting, Publiciteit en Informatie aan de Hogeschool Holland. Inmiddels zit ik in het derde jaar en loop ik stage bij de NOS in Hilversum. La Vallade is mijn tweede huis. Net 18 en uit huis, kon ik dat wel gebruiken. Ik krijg zelfs een keer post op het adres aan de Ringdijk van de dochter van de eigenaars, ze was op wereldreis en we penden.

Wat ik er vond, behalve het lekkerste bord warm eten, was een zeer diverse vriendenkring met heel veel lol, een relaxte bijverdienste, personeelsuitjes naar

Frankrijk en wat extra vaders en moeders die een oogje in het zeil hielden. Tom en Pauline, de eigenaars bijvoorbeeld, maar ook Marcela, de Tjechische kok. Zij was het die me aansprak als ik me niet gedroeg, bot of lomp was en haar bijvoorbeeld vergat te groeten als ik binnenkwam. Zij was het ook die, toen ik alweer lang en breed genezen was, vroeg om onkostenvergoeding. Onkosten? Daar had ik geen moment aan gedacht na het ongeluk.

Marcela had toen een kort donkerblond en soms roodachtig kapsel en in mijn herinnering diepliggende ogen, klein en fors. Ze was in mijn herinnering of fantasie naar Amsterdam gekomen met de trein, ten tijde van de Praagse Lente vanuit wat nu Tsjechië heet. Onderweg had ze haar eerste minnaar en dat zou niet de laatste zijn. Het lekkerst vond ik haar “verbrande aardbeien”, aardappelgratin en kipbuideltjes gevuld en met een intense, romige saus. Altijd voedzaam, lekker vet en boers. We waren gek op elkaar, nog steeds, al zie ik haar alleen nog op de reünies.

Het was ook haar plan om met een stel collega's een week naar Tsjechië te gaan, om haar tweede huis daar op te knappen en een leuke week te hebben met z'n allen. Het was maart, april 1995 en ik was halverwege mijn stage in Hilversum en nam de enige week vakantie op die ik had om mee te kunnen. Om vijf uur's ochtends werd ik aan de Maritzstraat, vlakbij het Beukenplein opgehaald door Humphry en Fiona in een oude Landrover met een grote sticker van het Wereld Natuur Fonds en zo'n Imperial op het dak. De hele reis sliep ik. Van het vroege opstaan, maar ik was ook uitgeput.

In de maanden ervoor was ik in het holst van de winter iedere ochtend van Amsterdam naar Hilversum Mediapark gereisd. In een oud sanatorium te midden van dennen en heide was ik in januari na de kerstvakantie aangetreden bij de NOS, althans, dat dacht ik. Op de nieuwjaarsborrel liep iedereen te mopperen, want de trouwe club was in tweeën gehakt. Het ene deel van de medewerkers werkte voortaan voor de NOS. Het andere deel voor de NPS. Dat vond niet iedereen leuk en het ging erom wie er het beste af was gekomen.

Daarbij probeerde ik gelijke tred te houden met mijn vrienden. Sommigen liepen ook stage, maar dan hadden ze vaak veel relaxter werktijden dan ik en niet die reistijd, of ze zaten een jaar hoger of lager en liepen gewoon college. Afijn, doordeweeks ging ik dus regelmatig om half drie naar bed in combinatie met 's morgens weer vroeg op en dat deed me natuurlijk de das om. Ik herinner me nog een keer, dat was wel heel erg, toen hadden we op zondag met La Vallade een uitje. Het ging van de Utrechtse Dwarskamer, toen ook wel Klein Wiener Wat geheten en waar ik me een champagnefontein herinner of fantaseer en het eindigde in een spareribgevecht in Coco's op het Thorbeckeplein. Logeren en de maandagochtend erop hing ik dus te slapen boven KRO's Microgids met twee knopen van m'n bloes en mayonaise in m'n kraag. Dan duurt een dag lang, zelfs bij de NOS, maar het was nog niet het echte dieptepunt.

(Wordt vervolgd.)

24.FORREST – Sebastiaan van Wijk

25. Feeding my soul

**After the film with the Beatles Music
And the Biggest Little Farm
I realize what I am doing today
Is feeding my soul
First with Music and secondly
With ideals that turn out to be real
Longing to create a green oasis
By fertilizing a dry piece of soil
Having to withstand plagues,
Winds, fires, death by coyotes and others
But also miracles that overcome the adversity
And transform the farm into proof
That the World is a good place after all.**

12 juli 2019 in de Filmhallen

26.Klaagmuur

Op mijn eigen steen bij het surfstrand
Ik heb behoefte aan de wind, die mijn hoofd schoon waait
Na een monoloog van mijn buurvrouw over de verschrikkingen
Van het wonen in De Witte Kaap
Het stinkt in haar appartement
Ze is met de ambulance naar het ziekenhuis vervoerd
Bleek na lang zoeken longontsteking te hebben
Denkt dat het te wijten is aan de stank
En de nalatigheid van de woningbouwvereniging
Net als alle andere ellende die ze heeft meegemaakt
Die in haar ogen de schuld is van de Alliantie
Het gaat over veertig psychiatrische patiënten
Die hier met begeleiding van Cordaan kwamen wonen
Terwijl zij en andere bewoners daar niks van wisten
Zelf kwam ik een aantal jaren later
Heb dus minder ellende dan zij meegemaakt
Maar heb me wel een jaar of twee ingezet
Om meer harmonie in het gebouw te brengen
Zij was toen al zo getraumatiseerd
Dat ze liever niet met de burensprak
Om dat ook de gewone bewoners elkaar
Niet meer vertrouwden
In wezen vertrouwt zij uitsluitend op God
Die moet weten hoe je dit in goede banen kan leiden
Als het hem niet lukt moet dat aan de Alliantie liggen

Zelf wast ze haar handen in onschuld
En wil van mij totaal medebegrip
Natuurlijk voel ik met haar mee
Maar ben het niet met haar eens als het om schuld gaat.
In mijn ogen gaat het daar niet om de Alliantie
Maar om de complexiteit van het leven
Hoe gaan we in deze maatschappij zo menselijk mogelijk
Met elkaar en met onze gestoorde medemens om?
Vroeger werden ze opgesloten
Nu heeft de politiek bedacht dat ze
tussen de gewone mensen moeten functioneren.
Een humaan idee bedacht door politici
die er zelf vermoedelijk niet mee te maken hebben
omdat ze een eigen huis hebben
Hoewel ook dat een illusie is.
Zelf bleek ik getrouwd te zijn met een neurotisch
Verwarde man die geen verantwoordelijkheid
Voor zijn gevaarlijke gedrag nam.
Om me veilig te voelen moest ik uit de relatie stappen
En zorgen dat ik een eigen huis kreeg.
Heeft mij goed gedaan.
Als het gaat om verwarde mensen en de maatschappij
Dan vind ik dat er rekening gehouden moet worden
Met het feit of iemand al of niet verantwoordelijkheid
Neemt voor zijn of haar verwarde gedrag.
Zo niet kun je eigenlijk niet 'los' rondlopen.
Ja, makkelijk gezegd, maar hoe weten we
Of onze buurman/vrouw wel of niet verantwoordelijkheid
neemt, want dat wordt pas na verloop van tijd duidelijk.
En dan is het te laat want dan is er stront aan de knikker.
We worden bang en kwaad en als we niet oppassen
worden we zelf gevaarlijk.
Ik denk aan de buurvrouw en haar monoloog
die mijn haren recht overeind heeft gezet.
Ik heb alle wijsheid en kracht nodig om rustig
te blijven en niet 'Rot op' laat me met rust
tegen haar te schreeuwen. Ik ben geen Klaagmuur.
Toch zit ik nu fout in haar ogen
want ik ben het niet eens met haar en met haar God...
Ik geloof dat het geen kwaad kan om mijn eigen God
om support te vragen als ik oprecht het beste voor mezelf
en de ander wil. Het gaat om de intentie,
om de bereidheid het geluk van samen boven dat
van het geluk van alleen te laten gaan.
Mijn buurvrouw is inmiddels verhuisd; zonder afscheid te nemen...
De meeste psychiatrische patiënten trouwens ook.
1 augustus 2019

27.Santa – Satan – Sanat

Anachronismen die alles met Sinterklaas te maken hebben.

Dit gaat over de Goddelijke oorsprong van de planeet volgens Inner Child Card Gids van de Kristallen.
De kaart zegt dat ik - en ik neem aan wij - gezegend zijn
Omdat we de bron van overvloed en vriendelijkheid
mogen leren kennen, waar we ten alle tijde uit kunnen putten.
In dit geval mag ik wonderen verwachten.
Mijn wensen kunnen uitkomen.
Vergeet niet daarin te geloven, zegt de kaart.
Blaas je kindgevoel van verwachting nieuw leven in.
Als de kans zich voor doet,
worden je hoop en gebeden misschien verhoord.

27 januari 2020

28.Een Pen vol Inspiratie

Inner Child Card Aas van de Zwaarden:

'Het zwaard is het symbool geweest van goddelijke Heerschappij en macht, maar het staat ook voor De wil van de geest die angst en twijfel overwint. Het is de felle kracht van intuïtie die maakt dat een kind Onmiddellijk 'weet heeft' van waarheid, een werkelijkheid, Een situatie zonder hulp van het verstand. (...)
Met het zwaard in de hand volgt de jonge mens De weg naar zijn of haar bestemming en wordt Een krijger op de weg des levens.
Uiteindelijk kan het zwaard veranderen In een muziekinstrument, een staf van wijsheid, Een toorts van licht of een pen vol inspiratie.'

Het moment is daar om het zwaard uit mijn weerstand
Te trekken en mij te openen om de meester in mij
de ruimte te geven om de pen vol inspiratie door te geven.
Nu of nooit. Ik heb het in me; altijd geweten.
Niet doorgeven zou zonde zijn in de letterlijke zin van het woord.
Praktisch betekent dit de geboorte van een nieuwe groep,
Die gaat over 'Schrijven als Middel'.
Meer informatie hierover volgt op de volgende pagina.

6 februari 2020

29. Kinderspelletjes – Children’s Games in Eye

Hartveroverend - Heartbreaking

Kinderen kunnen HET niet fout doen – Children can’t do IT wrong

Daar zijn te spontaan – They are still too spontaneous

Te onschuldig – Too innocent

Te ernstig voor – Too serious

Waar ze zich ook bevinden – Wherever they are

En hoe de omstandigheden ook zijn – No matter the circumstances

Hun spel is een diep serieuze aangelegenheid – Their play is serious business

Waar niet met de pet naar gegooid wordt – You don’t throw the cap at

Je speelt met alle macht en kracht die in je is –

You play with all the power and strength there is in you

Het enige wat we als grote mensen – The only thing we should do as adults

Moeten doen om de wereld mooier te maken – to make the world a better place

Is terug naar deze spirituele ernst – is to go back to this sacred seriousness

Van het kind dat nog altijd in ons zit – of the child that still lives in our inside

Children’s Games van de Belgische kunstenaar

Francis Alys is tot 8 maart 2020 te zien in Filmmuseum Eye

30. HONEYLAND

Het bestaat nog - Het ongerepte – of toch niet – leven
Het leven dat tot op de draad verslijt - Een vrouw, haar moeder, haar bijen,
Haar bergen, haar honing, haar kopers op de markt van Skopje
De moeder is ziek, ligt al vier jaar in bed
Is naar eigen zeggen een boom geworden. Niet verplaatsbaar
De dochter zorgt voor haar en voor de bijen
Het leven is simpel, de hond is blij, de katten ook
Tot de burens komen. Een caravan vol kinderen plus ouders
Plus kippen en bijbehorend vee. De kinderen groeien
Ze kosten meer dan het vee opbrengt
Dus vult de vader de inkomsten aan
Met het houden van bijen; net als de buurvrouw
Maar...de zijne moeten opleveren en wel meteen
Dus gaan alle bijen dood, ook die van de buurvrouw
En net als het vee dat honger lijdt; kinderen verwijten vader
Vader verwijt moeder; En de buurvrouw kijkt toe
Hoe de caravan weer vertrekt. Haar moeder is niet meer
Maar...de bijen komen terug
Net als de rust. Het geluk is met haar.

PS Ik kan bijna niet geloven dat dit een documentaire is.
Hoe kun je deze levens filmen zonder inbreuk te maken?
Ongelooflijk prachtig.

27 januari 2020 in Kriterion gezien

Schrijven als Middel – To C Writing – Introduction

Zaterdag/Saturday 29 February 2020 – 2-5 uur/pm

In de Witte Kaap in IJburg

Schrijven om jezelf en elkaar te leren kennen

Writing to know yourself and each other better

Schrijven om te inspireren en je ziel een stem te geven

Writing to inspire you and to give your soul a voice

Schrijven om chocola van het leven te maken

Writing to understand life better

Schrijven maakt je wijs – *Writing gives you wisdom*

Schrijven vanuit je buik en je hart

Writing from your heart and your belly

Schrijven om je plek in te nemen omdat je iets te zeggen hebt

Writing to belong and because you have something to say

Schrijven om de humor te zien - Schrijven geeft grond onder je voeten

Writing to C the humor – Writing can ground you

Schrijven om de Rode Draad te vinden - Schrijven omdat je de moed hebt

Writing to find the Red Thread – Writing because you have the courage

Schrijven als meditatie - Schrijven omdat je dat altijd al wilde en nooit deed

Writing as meditation – Writing because it is what you have always wanted to do

Schrijven omdat ook jij een Schrijver bent – Writing because you are a Writer

*Gestalt therapy and Writing kept me sane. I will tell more about it this afternoon
When we will write together and read what we have written. After a meditation
We will take about ten minutes to just let the words come that long to be written.*

Gestalt en Schrijven hebben mij gezond gehouden.

Geestelijk en ook lichamelijk kan ik zeggen nu ik een 80 plusser ben geworden. Op deze middag vertel ik er graag meer over en gaan we samen schrijven.

Na een inleidende meditatie nemen we een minuut of tien om de woorden te laten komen die geschreven willen worden. Afhankelijk van de grootte van de groep delen we of in drietallen of in de hele groep onze teksten. We sluiten af met informatie over mijn boek *De Beleving Schrijven*, waarin een schrijfprogramma is opgenomen. En natuurlijk vertel ik over de mogelijkheden die er zijn als je meedoet aan de Schrijven als Middel groep.

We end the afternoon by giving information about my book Gestalt Process Writing to C in which there is a writing program and of course I will tell you more about the possibilities if you join the C Writing group.

Free/Vrijblijvende introductie zaterdag 29 februari 2020

2-5 uur/pm in De Witte Kaap

F.D. Kahlenbergstraat 236

1087 LL Amsterdam IJburg

info@tinevanwijk.nl 06 54 27 21 28

An abstract painting by Tine van Wijk. The composition is dominated by swirling, organic shapes in a rich palette of colors: deep greens, vibrant reds, bright yellows, and cool blues. The brushstrokes are thick and expressive, creating a sense of movement and depth. Several faces are subtly integrated into the swirling forms, their features rendered in a soft, painterly style. The overall effect is one of dynamic energy and emotional intensity.

Tine van Wijk

De Beleving
Schrijven

www.tinevanwijk.nl